

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XXII, бр. 84 (2309)

Велико Търново, четвъртък, 14 юли 1966 г.

Цена 2 стотинки

Славна годишнина

75 ГОДИНИ ОТ СЪЗДАВАНЕТО НА БКП

Една славна годишнина на нашият народ превърна в празник. Това е 75-годишнината от създаването на Българската комунистическа партия. Нейното честване комунистите и безпартийните, младите и старите превръщат в манифестация на големи успехи, които Родната завоюва под мъдрото партийно ръководство, удвоявайки усилията за постигането на

нови успехи в чест на нейния IX конгрес. Проследявайки 75-годишния път на нашата славна Партия, трудещите се още по-широко ще се запознаят с нейните революционни традиции, предаността и към работническата класа и народа, последователността и верността на българските комунисти към марксизма-ленинизма, приноса, който има нашата Партия в

борбата за запазване единството на международното комунистическо движение. Много и интересни прояви в чест на 75-годишнината от учредителния Бузлуджански конгрес предстои да станат в нашия окръг. По градове и села, в предприятията, кооперативните стопанства, учрежденията, по строителните обекти вече се организират събрания,

беседи, вечери на Партията, срещи на пионери и комсомолци с активни борци против капитализма и фашизма, концерти, спортни, туристически прояви и други. Особено оживено в тези дни е мястото на Първата социалистическа сбирка във Велико Търново, на печатницата на в. „Работник“ и всички други паметници, свързани с началото на социалистическото движение у нас. На много места многооткрайните вестници и местните радиоуредби подготвят подготвящи материали из историята на Партията и отразяват разнообразната работа пред голямото честване. Предстои организирането на изложби, витрини с фотографии и литература из историята на БКП. На 6 и 7 август на Бузлуджа ще се състои грандиозен общонароден събор. За там организирани са готвят представителни групи на трудещите се от нашия окръг. Във връзка с това градските и общинските партийни комитети, комсомолските профсоюзни и отечественофронтови организации, Окръжният туристически съюз и Окръжният комитет на ДОСО имат да извършат значителна работа. На много места, умело съчетавайки подготовката за IX партийен конгрес и честването на 75-годишнината на Партията, партийните и всички масови организации вече подемат и осъществяват много и разнообразни инициативи.

Нашият Репортаж

— КОГАТО дойдох на 16 януари, тук беше гола поляна — сподели със задоволство Стойко Бонев, бригадир на зидаро-кофражистка бригада, получила за Деня на строителя тази година нова още по-висока награда — орден „Червено знаме на труда“.

Фактически работата започва през февруари. Тогава пристигат към изкопите, към отливането на място на всички елементи с тежест повече от пет тона. И преди да е изтекла половин година, корпусите са се извили нависоко, целият строеж гали околото. И преди да е изтекла половин година, се поставят конкретни задачи за завършване на отделни секции между първа и осма ос, за да се даде фронт на французите за монтажа на машините и съоръ-

ТУК В НАЧАЛОТО НА ГОДИНАТА БЕШЕ ГОЛА ПОЛЯНА

женията. Съгласно съвместния график, фундаментите в първа секция за сушилните барабани трябваше да бъдат завършени до 10 юли. Работниците от изкопийско-бетонджийската бригада на Тодор Филипов се справиха със задачите. Е, не наистина напълно. Два-три дни след определения срок те продължаваха да доизкупуват по-малки неща, но основното бе завършено. Същата бригада сега се заема с фундаментите в трета секция, за да бъде предадена на монтажниците в края на месеца.

В същото време във втората секция бригадата на Милан Пеев залива бетона на солария фундамент. До втория бетонджийски бяха стигнали нивото на терена, а им предстои до 25 юли да налят около

сто кубика бетон. Напрежението, напрежението по всички под-обекти, където са се пръснали над сто строители, и тревога, че монтажът може да спре нескъп миг, ако от Строителното промишлено предприятие в Горна Оряховица не изпратят по-скоро подкранови греди.

— Ало, ало! — подвиква по телефона обектовият ръководител Петър Мицов и настоява да се намери превоз. — Веднага, веднага! И колкото може повече греди! ...

Още не е завършил разговора и втурнал се в канцеларията строителя го повика пак навън, където е по-бързо, още по-организирано, защото в началото на второто тримесечие на 1967 година ще трябва да работят на Държавния дървообработвателски завод „Димитър Благоев“ трябва да влезе в пробна експлоатация.

Найден МИНКОВ

турата, където на два и три метра дълбоко в земята се копаят отводнителните канали, а на десет-петнадесет метра височина съскат стърбито електрокрени.

Задачите са ясни и категорични. Голяма част от тях се свеждат засега до 1 август. Дори и монтажът на останалите покривни елементи между осма и двадесет и четвърта ос. А когато в първите три секции след тази дата започнат да заемат своите места машините, същевременно ще продължи завършването и на останалите секции. Още по-бързо, още по-организирано, защото в началото на второто тримесечие на 1967 година ще трябва да работят на Държавния дървообработвателски завод „Димитър Благоев“ трябва да влезе в пробна експлоатация.

Найден МИНКОВ

СЪС СРЪЧНОСТТА И ОПИТА НА ПЪРВЕНЦИТЕ

Ускореното икономическо развитие на нашата страна изисква постоянно увеличаване на обществения производственост на труда. Само на тази основа могат да се постигнат трайни резултати по отношение повишаването на материалното благосъстояние на всички трудещи се.

Съществени изменения в процеса на труда, а оттука и увеличаването на неговата производителност, са резултат от внедряване на нова и постоянно усъвършенстване на съществуващата техника, от максималното използване на оборудването по време и по мощността, от повишаването на знанията, квалификацията и практическия опит на работниците и на целия промишлено-производствен персонал, от усъвършенстването на организацията на производството и труда и други. Определено значение сред тези фактори има работната сила. Съвсем очевидно е, че и най-модерната техника ще бъде бездействаща или непълно ще се използва, ако няма добре обучени, владеещи да съвършено своята професия кадри. Ето защо обучението и повишаването на професионалната квалификация и производствения опит на изпълнителските и ръководните кадри е от първостепенно значение за партийните, стопанските, профсоюзните и комсомолските органи.

Много важен дял в работата за повишаване знанията и практическата подготовка на работниците има изучаването, систематизирането, популяризирането и внедряването на челиния производствен опит. Челиците в производството обикновено са „неспокойни“ хора, хора с творческо дръзновение, които не могат да работят по стари способности. Те търсят постоянно все по-нови и по-съвършени методи в работата, което им позволява да рационализират производствения процес и организацията на производството и труда и при други равни условия да постигнат значително по-високи резултати от средните за предприятието или отрасъла.

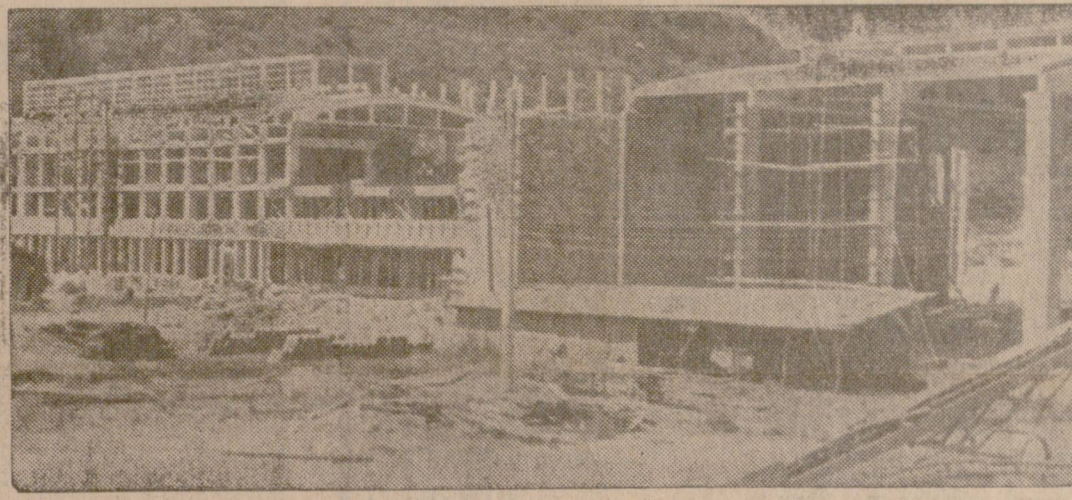
Изучаването, пропагандирането и организираното предаване челиния производствен опит на първенците на по-широк кръг или на всички работници в отделното предприятие крие в себе си големи резерви. Чрез него се създават условия целево и по-пълно да се използват силите и творческите възможности на работниците, техниците и инженерите. За целта се изисква обаче стопанските, профсоюзните и комсомолските органи да създадат добра организация по изучаването, популяризирането и внедряването както на по-прогресивните форми и методи на работа въобще, така и на челиния производствен опит на отделни производствени първенци, на отделни работни места. Това е основно задължение и на окръжните комитети на професионални-

те съюзи. Редица стопански и профсоюзни органи в промишлеността като в ДИП „Победа“ и ДТК „В. Мавриков“ — Велико Търново, ДЗЗ и ДИП „Рекорд“ — Горна Оряховица, подпомогнати от партийните организации, системно и задълбочено работят опитът на първенците да става достояние на всички работници с оглед най-широкото му внедряване в производството.

Общо в обсега на Окръжния комитет на Профсъюза на работниците от тежката промишленост и електрификацията 720 челици предават своя опит на повече от 1360 новопостигнали и слабо квалифицирани работници, а в обсега на ОКПС на работниците от леката и хранителната промишленост челици в производството предават своя опит на повече от 1300 нови и с по-ниска квалификация работници. В Бонбонена фабрика през годината бяха организирани и работиха 10 школи за изучаване и прилагане опита на първенците. Важен момент тук бе, че се допуска да предават своя опит само най-изтъкнати първенци, които най-точно спазват технологическите изисквания при производството на захарни изделия. За консултантите се ползват инженери и изтъкнати майстори.

Не навсякъде обаче новите по-прогресивни методи на работа са на почит, въпреки очевидните им предимства. Често пъти в това отношение се разчита само на административни средства, без да се заемат с тази работа профсоюзните и комсомолските организации. Недостатъчно оперативно и методически неправилно се постъпва при решаването на въпроса за изучаване и популяризиране опита на първенците и по-прогресивните методи на работа в горските стопанства в окръга, в някои керамични фабрики и други. В тези и в някои други предприятия опитът на първенците не се изучава детайлно по операции и процеси, което не позволява при предаването му да се вникне в него и по същество да се възприеме и ползува най-рационално.

Изучаването и внедряването на челиния опит не е временна задача, а постоянен процес, който съответства на непрекъснатото развитие на техническия прогрес и на изискванията на икономическия закон за постоянния ръст на производителността на труда. Нужно е в дните до Деветия конгрес на Партията да се разшири още повече обмисляната на положителния опит, с оглед да не остане нито един прогресивен метод на работа не популяризиран. Да се използват всички резерви, които ни предлагат най-добрите производствени и първенци, за да се постигне възможно най-голяма ефективност — това е основно задължение на стопанските, партийните, профсоюзните и комсомолските органи.

МЛАДЕЖИТЕ ВЪРВЯТ В ПЪРВИТЕ РЕДИЦИ

Младежките производствени единици в ДЗС — Свищов са напълно на брой: в животновъдството, автотранспорта, комплексното зверо в растениевъдството. С упорития си труд до сега те са доказали, че могат да завоюват и много нови успехи. През миналата година младежите от краевефермата наодоха над един милион литра краеве мляко и превърналиха плана си с 85 000 литра. Младите шофьори, при план 295 600 тонкилометра, достигнаха 411 000 тонкилометра, а комплексното

младежко звено, вместо за 249 355 лв. валова продукция, произведе продукция за 324 487 лв. Комсомолското дружество след обстойна преценка на съществувалите възможности, на натрупания вече опит в борбата за високи производствени успехи, изработи своето обещание в чест на Деветия конгрес на Партията. Младежите, обслужващи втори, шести и осми механизирани обори, предвиждат да изпълнят плана по млеконадоя до откриването на конгреса. И това

се потвърждава от досегашните им постижения. Петте комсомолци шофьори дават дума не само да изпълнят, но и с 2 на сто да преизпълнят годишния план за тонкилометри до откриването на конгреса.

Отсега комсомолците в ДЗС — Свищов изучават опита на най-добрите, увеличават редиците на участниците в твизненето за комунистически труд, разгряват интересна политико-просветна работа. Така те вървят в първите редици на борбата за достойна среща на конгреса на Партията.

А. МАРИНОВ

секретар на комсомолското дружество

✓ Свищов — Кременчуг ВЪЛНУВАЩИ СРЕЩИ НА ДРУЖБАТА

От 3 юли, в продължение на десет дни, на приятелско посещение в Свищов бяха скъпи гости от града-побратим Кременчуг, Полтавска област, Украинска ССР: Михаил Алексиевич Кожарин, председател на изпълкома на Градския съвет на депутатите на трудещите се, Николай Антонович Обрево, секретар на Градския комитет на КПУ, Мират Василевич Чип, директор на завод за пътни машини, Анатолий Иванович Ковинко, първи секретар на Комсомола и Людмила Николаевна Седова, старши-инженер в обувния завод.

Гостите проявиха интерес и се запознаха с работата на производствениците от Завода за стоманобетонни изделия „Г. Терзиев“, ДСП „Булгарплод“, Пристанището, Държавното семепроизводно стопанство „Дунав“ и други. В Градския комитет на БКП те имаха сърдечна среща с бюро на комитета, на която първият секретар Атанас Аков ги запозна с историята, настоя-

щото и бъдещето на град Свищов, както и с работата на Градската партийна организация. Представителите на трудещите се от Кременчуг посетиха парка „Паметниците“ и почетоха паметта на героите, паднали в борбата за освобождение на Свищов от турско робство. Възбуждаха бе срещата на съветските гости и с партийния и стопанския актив на града. Незабавно са впечатлени от нашата възобновена Родина, от гостоприемството на свищовци. Михаил Алексиевич развълнуван сподели:

— Бях малък, когато дядо ми, 110-годишен старец, ми казваше: „Знайте, че българите са най-добрите ни приятели“. Ние сега още един път се убедихме в тези думи.

Вчера свищовци по братски се разделяха със своите гости от далечен, но близък Кременчуг с пожелание за нови срещи.

АН. СТОЯНОВ

ЗЕМЕТРЕСЕНИЕ ВЪВ ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Секция „Сеизмология“ към Геофизическия институт на Българската академия на науките съобщава, че на 12 юли в 8.38 ч. е имало земетресение в град Велико Търново. Отличава се по земетресението е около град Велико Търново. Земетресението се е проявило с интензивност от четвърта — пета степен, Повреди няма.

ПОДГОТВЯ СЕ ГЕНЕРАЛНИЯТ ПРОЕКТ ЗА НОВИЯ ЗАВОД В ЕЛЕНА

От няколко дни в местността „Радичина“ на край град Елена работи с усърдие бригада от проектировци, собственици, инженери Христо Ангелов и техник Георги Кочев. Бригадата има за задача да изготви топографофизическия план на площадката, който ще послужи за основа на генералния план на новия завод за промишлено стъкло.

На проектантите са дадени съкратени срокове за окончателното изработване на работните чертежи за строителството на новия завод. К. Василев

ПЪРВЕНЦИ В ЖЪТВАТА

към 12 юли 1966 година

1. Тодор Цветанов от ТКЗС — Масларево, с комбайн СК-4 пожънал 2318 декара есенници и овършал 818 тона зърно.
2. Матей Ламбев от ТКЗС Морави, с комбайн СК-3 пожънал 2120 декара есенници и овършал 539 тона зърно.
3. Кирил Кръстев от ТКЗС — Масларево, с комбайн СК-4 пожънал 2059 декара есенници и овършал 771 тона зърно.
4. Кръстю Дечев от ТКЗС — Д. Липница, с комбайн СК-3 пожънал 1960 декара есенници и овършал 676 тона зърно.
5. Йосиф Папазов и Григор Пачев от ТКЗС — Карансен, с комбайн СК-3 и СК-4 пожънали 3800 декара есенници и овършали 1340 тона зърно общо.
6. Павел Георгиев от ТКЗС — Дьсково, с комбайн СК-3 пожънал 1530 декара есенници и овършал 692 тона зърно.

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на по-важните селскостопански задачи към 12 юли 1966 година

ТКЗС	жътва на пшеница		сеитба на царевица	
	в проценти		II култура	
Обединение	89	100		
Павелик	84	140		
Морави	76	100		
Ресен	75	75		
Алексов	74	110		
Ореш	73	125		
Драгомирово	71	100		
Д. Липница	67	62		
Масларево	64	172		
Поликранче	63	74		
П. Тръмбеш	62	37		
П. Сеновец	61	79		
Г. Студена	58	51		
Д. Оряховица	55	139		
Карансен	47	98		
Върбовка	47	47		
Джукювница	46	48		
Овча мотла	45	36		
Бяла черква	44	66		
Асенково	43	66		
Козловец	41	120		
Дьсково	37	69		
Сушица	35	44		
Сушидол	33	51		
Стражица	32	93		
Михалия	32	88		
Лисковец	32	58		
Стражилово	30	67		
Самоводе	28	74		
Драганови	23	34		
Камен	17	72		
Килифарево	12	72		
Средно за окръга:	13	67		

Веднага след жътвата сламата в блоковете на ТКЗС — Камен се изелича. След това площите се изорават и подготвят се засяват с втори култури. НА СНИМКАТА: Трактори с тигери Никола Горанов и Асан Юсенов от четвърта тракторно-полезна бригада с трактори „Беларус“ прибират сламата. Мирчо Димитров

На Бузлуджа

ПРОХЛАДЕН юлски следобед. Старопланинският вятър превива клоните на вековната гора. Слънцето га-

ли с ласка скалните масиви. Особено тържество събра на 9 юли група курсанти от ВНВУ „В. Левски“ на връх

Бузлуджа. Под столетния бук, сред живописната местност, където преди 75 години Димитър Благоев сложи начало на нашата Партия, младите курсанти-комунисти ще получат своите партийни книжки. За тържеството са дошли генерал-майор Бакалов —

началник на училището, бившият партизанин от Габровско-Севлиевишки партизански отряд Димитър Байкушев, много офицери и курсанти. Полковник Мержанов — началник на политотдела на училището, произнесе прочувствено слово:

— Намираме се на Бузлуджа, — каза той — свещено, заветно място, съчетало основните моменти от революционната борба на народа и Партията. Бузлуджа е светла страница от нашата история, символ на борбата за свобода и правда на няколко поколения. Не една светла страница от нашата история започва именно оттук — тук завърши славния си път четата на Хаджи Димитър. Само след 23 години, на 2 август 1891 година, на стотина крачки от лобното му място, Димитър Благоев с неколкоци вдъхновени мъже положи основите на Партията на работническата класа у нас. Това беше Учредителният конгрес на нашата героична Партия. Нека бъде благословен часът, — продължи полковник Мержанов — в който нашите социалисти започват съзнателно да разпространяват идеите на научния социализъм в България.

Пак на това място, на 25 януари 1944 г. Габровско-Севлиевишкият партизански отряд води бой с монархо-фашистите и даде три свидни жертви: Слави Богданов — Альоша,

Богдан Йорданов — Любчо и Георги Тотев — Енчо.

Нашият най-голям дар, който ще поднесем в чест на IX конгрес на любимата БКП, са резултатите от бойната и политическата подготовка, дисциплината и възпитанието на верни до смърт, предани на народа и Партията офицери от Българската народна армия.

Настъпва най-тържественният момент. Полковник Мержанов извиква курсантите, които развълнувани, но с уверена крачка присъпват и поемат партийните членски книжки. Един след друг застават курсантите-отличници по бойната и политическата подготовка — Веков, син на активни борци против фашизма и капитализма, Генцов, син на комунисти, Забунов, Станев, Николов, Иванов и други.

После всички се събраха на малка горска поляна, където край лагерен огън др. Байкушев разказа спомени за бойния път на Габровско-Севлиевишки партизански отряд.

Ансамбълът от ДИП „В. Коляров“ в Габрово изнесе художествена програма.

Курсантите от ВНВУ „В. Левски“ заминаги ще запазят спомена от тази юлска вечер, прекарана на историческата местност Бузлуджа, под самия връх на хайдушкия Балкан, когато за първи път до сърцето си поставиха партийния билет.

В. ВАСИЛЕВ

МАЛКА ИСТОРИЯ

И сега земята дъха на героизъм както преди тридесет години. Тогава село Пашовско изпрати младия Михаил и жена му далеч от близки и познати, от приятели и роднини. Някогашният горски надзирател сега се завръща като гост тук, в родния край. Времето го е променило. Черните му коси са посивели. А през тези години все го чакаше родната му майка, подкрепяше му къщата. . . и умира с надеждата да го види.

Бай Михаил е пак сред своите стари познати, сред роднини и приятели. Обходи цялото село на един дъх. Мина по всички места, разбута много стари спомени и натрупа нови впечатления.

Окръжен от вниманието на своите съселани, той заговори:

— Това мое село, изцяло се е променило. Накъдето и да погледнеш все нови, хубави, измазани, светли къщи. Тръгнеш ли по новите улици, не може да не си спомниш за калта, която си газил. Сега всичко е ширито. От кръстопътя пък се радваш на новото черно асфалтово шосе, което току-що се прави. . . И най-голямата беда за селото е победена — прокарана е вода. Вече почти във всяка къща стоят новите чешми. Построена е фурна, по-надолу се издига новата сграда на съвета, на ТКЗС, строи се баня. Право да ви кажа, тук всичко ми е незнаваемо. . . Останала е само моята стара

къща и онази поляна, която се зеленее като килим сред селото. . .

Разказва бай Михаил, как е прелетял земи, морета, океани, за да види родния си край такъв, какъвто го помни от преди 30 години, а го намерил такъв, какъвто не го е и сънувал.

— Пък да е само тук, а то цяла България строи! — възкликва бай Михаил.

После преминават на друга тема. Припомнят си минали случаи. Гласът постепенно утихва, устните потреперват, а от очите, ха да капне слъза. И пак запитва бай Михаил:

— Как стана така, че се промени всичко за тези години?

И всеки иска да отговори. Гласовете се сливат в едно.

— Новата, народната власт!

— Комунистите — те ръководят така. . . мъжки!

— Не купуваме вече ниви и дръгливи крави. Машина имаме, работим дружно, а каквото изкараме — за обзавеждане и строителство.

— Така сме си и по-добре.

Разговаря бай Михаил с наобикновените го селяни, възхищава се, радва се. Когато слънцето залезе, той си тръгна към родната къща, останала като че от старото село Пашовско в новото село Мирово, за да спомня за живота преди 30 години.

Г. ВАЧЕВ

ЗА КОНГРЕСА НА ПАРТИЯТА — ВДЪХКОВЕНИ МЛАДЕЖКИ ДЕЛА

НЕ Е малко дело — малко или голямо, обикновено или особено важно, подето от Партията, за което Комсомолът да не е отдал безрезервно своите сили. И сега с възлнение и трудов ентусиазъм са изпълнени младите хора. Своите най-добри и достойни дела те посвещават на конгреса на любимата Партия.

В челните редици на пред конгресното съревнование в селското стопанство са младите механизатори от Морави, Масларево, Д. Оряховица и почти всички села на окръга. Рапортуват колективите

на младежките птицеферми в Горна Липница, Страхилово, на кравефермите в Златарица, ДЗС — Свищов и редица други, които предсрочно изпълниха шестмесечните си планове и упорито работят за преизпълнение на обещанията в чест на Деветия конгрес на БКП, за превръщането на фермите в рентабилни.

За да се разгори още повече съревнование, за да обхванат до всички слоеве на младежта от село, ЦК на Комсомола организира съревнование, което ще завърши с петхилуден събор на

първенците в предконгресното съревнование от село. На този събор ще бъдат изпратени от всяко ТКЗС и ДЗС петте най-добри младежи: механизатор, животновъд, лозар или овощар, полевод, млад специалист.

Този събор по същество и значение е едно от най-големите мероприятия, провеждани от Комсомола досега.

Не само големият брой на участниците дава право за такъв твърдение. Това ще бъде събор-семинар, школа за политическо възпитание и заслужена почивка на младите първенци от селското стопанство в чест на партийния конгрес. Четирнадесет дни в почивните станции на ЦК на Комсомола и Министерството на земеделието ще имат възможност да почиват. През това време те ще посетят забележителни места, концерти, театри, ще се срещнат със секретари на ЦК на БКП и ДКМС, с колеги на Министерството на земеделието, с научни работници и други.

От всички наши ТКЗС и ДЗС в окръга ще има представители на събора. Те ще бъдат най-добрите в предконгресното съревнование. Ще ги определят дружествата на ДКМС.

Националният петхилуден събор ще бъде предшеству-

ван от Окръжен събор на младите първенци в селското стопанство, който ще се състои през октомври тази година. На окръжния събор ще се отчете предконгресната работа сред младежта от село и ще се награди първенците. Тържествено ще бъдат изпратени и представителите за националния събор.

В повечето села на окръга това съревнование вече има широка популярност. Младежите отговарят с конкретни трудови дела. Редица общински комитети на Комсомола вече са уредили всички подробности около него — обявени са показателите, начина на отчитане, наградите, които ще се раздават. Пример в това отношение са общинските организации в Ресен, Полски Сеновец, Джуланица, Страхилово, Морави и редица други.

Младите труженици в селското стопанство на Велико-търновски окръг се заемаат мъжко с работа. С делата си в чест на партийния конгрес те ще докажат своята любов към родната Българска комунистическа партия.

ЦОНЮ ЦОНЕВ

зав. отдел „Селска младеж“ в Окръжния комитет на ДКМС

ГОЛЯМО ПОСТИЖЕНИЕ НА СЪВЕТСКИТЕ АВИОКОНСТРУКТОРИ

Най-големият хеликоптер в света, съветският МИ-6, който прави обиколка на Европа, демонстрира в Берн (Швейцария) своите възможности.

ЛЮБИМ МЛАДЕЖКИ КЪТ

ПРЕДИ две-три години свободното си време младежите от Раданово прекарваха по кръчмите и в игра на карти. Това безцелно пилене на часовете дразнеше бившия комсомолски секретар в селото Димитър Куциничев. Необходимо беше младежите да бъдат привлечени в други занимания, да заживеят задружно. Но как? И най-правилното решение дойде. Нужен беше комсомолски клуб. Той трябва да замести кръчмите и картогравето.

Благодарение на упоритостта на Куциничев и на другите комсомолски активисти, клубът бе създаден. Постройката, която дадох на младежите, беше стара и неприветлива. Като я гледа човек отвън, не би възлязъл в нея с голямо желание. Но влезе ли, не е трудно да забележи веднага колко труд са положили комсомолците, за да превърнат това старо помещение в приветливо и уютно място. Подът изметен, стените чисто измазани. От тях гледат портретите на Сашо, Малчика, Лилияна Димитрова, Йорданка Николова, а под тях лозунг: „Да следваме техния пример!“ На стената са закачени и почетни грамоти, с които е наградена комсомолската организация от Централния комитет на ДКМС. В ъгъла — кут с бюста на любимия вожд Георги Димитров, в другия — радиограмофон, награда от Окръжния комитет на Комсомола и телевизор, покрит с избродирани от сръчните ръце на комсомолките покривка. По прозорците са наредени саксии с цветя.

Денем клубът е пуст. Но след напрегатния работен ден на полето той се огласи от младежите, които идват тук да разменят мисли, да послушат музика, да гледат програмата на телевизията. Особено е шумно в клуба, когато по телевизията предават футболни срещи. А играят ли „Левски“ и ЦСКА „Червено знаме“, толкова младежи идват, че просто не

можеш да се обърнеш. Сега любителите на футбола с нетърпение очакват да видят как ще се представи българският национален отбор в Англия.

За работата на клуба другарят Куциничев разказва с увлечение и основателна гордост:

— От как заработи клубът, трудно е да видиш младежи да се застояват в кръчмите. И да се отбият, то е за съвсем малко. По-голямата част от свободното си време прекарват в клуба.

Ето, аз сега съм партийен секретар, но не минава вечер да не се отбиеме с моят другарка в клуба. Помagam и на новия комсомолски секретар Димитър Георгиев, който правилно оценява огромната роля на клуба.

Към клуба е изграден съвет с председател Рашко Рашков. Всеки месец той изработва програма за работата на клуба. Особено деен става той през зимата. Тогава тук се водят кръжоците, организират се събирания и сказки с най-различни тематичи, които интересуват младежите. Голяма е заслугата на клуба, че чрез него успяхме да привлечем женените младежи. А как беше преди? Ожениха ли се, откъсваха се от организацията. Никакви не ги викахме. Сега за тях подготвяме интересни вечери, на които се говори за любовта, за брака и семейството, изнасят се беседи за героичното минало на нашата младеж, как да слушаме музика и др. Организираме вечери на по-възрастните, на които тържествено изпращаме бъдещите защитници на нашата Родина, като им връчваме комсомолски поръчения. През празниците тук правим младежки увеселения, с интересни викторини и забавни игри.

Куциничев спира разказа, прекъсва длан върху гласа, когато по телевизията предават футболни срещи. А играят ли „Левски“ и ЦСКА „Червено знаме“, толкова младежи идват, че просто не

НЕЗАЛИЧИМИ ВПЕЧАТЛЕНИЯ

За видяното в Съветския съюз по време на екскурзията с комсомолската група първенци-механизатори, специалисти с труда си правото да посетят изложбата на най-новата селскостопанска техника в Москва, може да се говори и пише много.

Аз обаче искам да взема отношение предимно по механизацията в животновъдството. Да кажа няколко думи по системата машини и съответно изградената ремонтна мрежа за тях в СССР.

Защо именно на това се спирам?

Докато в полевъдството много от въпросите са решени правилно, то по отношение механизацията на животновъдството и ремонтната мрежа ние сме значително назад от другите социалистически страни.

Какво по моему допринася за получаване на евтина животинска продукция или кое прави фермите рентабилни? Известно е, че за това влияят: капиталните вложения — в обори, други сгради, механизацията за извършването на оборския тор, за доенето, за храненето на животните, за плевенето и т. н.

Ние посетихме колхоза в с. Крюковщина, Киевска област. Там се отглеждат 850 крави. Себестойността на 1 литър мляко е 12—13 копейки. Останалите изненадани. Но когато с председателя на колхоза посетихме фермите, ние се убедихме, че наистина това е възможно.

Най-голямо впечатление ми направи строителството и механизацията. Обори, които ние видяхме, са за 200 крави. Постройките не са много високи, изградени са от сплавени елементи, а покривът е от железобетонни елементи с монтирани 2 броя ленти за изнасяне на оборския тор. Оборотът е съоръжен още с автопоилки и два долни агрегата тип „Волга“. Освен това има ремаркета за разнасяне храната в ясли, което излага всички груби и зелени фуражи да се обработват, преди да се подадат в яслите. По този начин се решава един много важен въпрос — предварителната обработка на фуража, което при нас не става или ако става, то не е точно както трябва. Ако направим само едно сравнение дотук, ще видим, че ние харчим поне три пъти повече за строителство и механизация на животновъдството, тъй като ние не строим обори, а дворци за животните и нашата механизация струва много скъпо.

Особено беше нашето учудване, че в Съветския съюз най-рационално се използват роторните силажкомбайни, а при нас стоят по стопанските дворове в бездействие, макар че се произвеждат у нас в ДМЗ „Г. Димитров“ — град Русе.

Високорентабилно животновъдно предприятие е свинейно-птично-селекционен съюз „Митища“. В него 1 рубла капиталовложения носи 2.93 рубли. В съсем леки помещения, при оп-

ростена механизация, се отглеждат 6500 свини с отпадъци от Москва, които се обработват с прогрятата пара за дезинфекция и след това се разнасят с автокола по свинарниците. Оттам с колички по висещ релсов път храната се внася в боксове, където оградата е с подвижен долен край. При залагането на храна това не позволява животните да се докосват, а след зареждането се спуска и коритото остава в бокса. Отпадците като кокали и други се изхвърлят от планков транспортър, монтиран под средната пътека.

При нас въпросът за строителството на обори още не е решен. Не е решен и въпросът дали храненето да бъде сухо или мокро и как трябва да се осигурява място за хранене на животните, по колко да бъдат в бокс. Същите условия, както в Московска област, ние имаме край големи градове, но прек्राоният съветски опит първара прелстои да се внедрява.

По отношение системата от машини за нашето селско стопанство, видяното в Съветския съюз също ме наведе на размисли. Много време мина от създаването на Станция по механизация край София, която прерасна в Научноизследователски институт, много хартия се изписа и много думи се казваха по този въпрос и все още внасянето на машини у нас става най-бавно. Ако ние огледаме нашия машинотрак-

торен парк, ще видим, че той е най-богат по разнообразие на марки. Това до голяма степен предявява изисквания към голямо разнообразие от прикачки и навесни машини. От своя страна съществуването на много марки трактори, автомобили и селскостопански машини изисква наличие на резервни части и съответно ремонтни предприятия. Ако посетим едно средно наше стопанство, ще видим най-малко 10—12 марки трактори и толкова и повече дех мерки автомобили. В „Селхозтехника“ селище Кипень — Ленинградска област от всичко 100 автомобили имат само два марки — ЗИЛ и ГАЗ—51. Това създава неудобство за поддържане и ремонт и по-малко затрудняване при снабдяването с резервни части.

Моето мнение е, че нашата доставка на машини може да се сведе до доставката на трактори и селскостопански машини от СССР, които отговарят на нашите условия и изисквания. От това трябва да изхожда и производството на нашата промишленост по селскостопанско и тракторно машиностроение.

По отношение машините, показани на изложбата, мнението ми е, че най-добре бяха представени от СССР и ГДР по качество и по разнообразие. Селскостопанските машини на ГДР са добри, но особено пригодни за техните условия, тъй като почвите при тях са по-леки.

Кои от изложените машини

представлява интерес за нашето стопанство? На първо място е 8-редовата квадратна мотнеждова саялка със съответните култиватори, при която производителността на агрегата за сеитба ще се увеличи с около 30 на сто при всеки вид работа. Също така саялката за цвекло със съответните органи за окопаване. Комбайнът СК—4, който се навесва на СШ—75 и позволява да се използва през цялата година.

Представлява интерес и комплектът от машини за обработка на зърното — семействителни от различни марки, тъй като при нас нямат сполучливо разрешение въпросите за почистване, сушене и сортиране на семената.

И все пак най-голямото богатство на Съветската страна си остават съветските хора, които живеят със съзнанието, че са длъжни да помагат на всички, които се борят за своята свобода и национална независимост и винаги са готови да отделят от своя обяд и вечеря, за да има и за тези, които се борят срещу потисниците и експлоататорите.

Ние, българите, се смятаме за много гостоприемна нация. Но след посещенията си в СССР си казваме, че и в това отношение има много да се учим от съветските хора.

Видяното в Съветския съюз остави у мене така дълбоки следи, че те ще бъдат през целия ми живот неизличими, а в работата ще ми помогне неизмеримо много.

Йоант ИВАНОВ
гл. инженер на ТКЗС „Комуна“ — село Мамон

Стопанската сметка ПРЕДПОЛАГА РЕДОВНО ОТЧИТАНЕ И КОНТРОЛ

СТОПАНСКАТА СМЕТКА, като основен метод на ръководство и социалистическо стопанисване в кооперативните и държавни земеделски стопанства, ще играе много важна роля. Това още веднъж бе подчертано в предната ясната на пленума на Централния комитет на БКП по новата система на ръководство и планиране на народното стопанство.

Чрез вътрешно-стопанската сметка най-резултатно се постига производството на повече продукция с най-малко разходи. Чрез нея нагледно се установява, като се съпоставят реализираната обща и чиста продукция, материалните и трудови разходи, произведената продукция на един човекочас или човекоден, докато са рентабилни културите и фермите, отраслите в селското стопанство. Така най-успешно се следи за ефективно използване на капиталните вложения, прогресивната технология, новите форми на организация и заплащане на труда.

Много богат и разнообразен е опитът на редица наши кооперативни стопанства, като Обединение, Моравя, Поликраище, Масларево, Ресен, Стражица, Полски Сеновец и други, относно разработката, редовното отчитане и приложението на вътрешно-стопанската сметка. През последните две години ТКЗС — Обединение, с помощта на Управлението „Земеделие“, създаде много сполучливи форми за отчитане на приходите и разходите в растениевъдството и животновъдството, с които се улеснява редовното отчитане на вътрешно-стопанските сметки. Опитът на тези членни стопанства бе обект на проучване от редица ТКЗС от нашия и други окръзи.

Практиката и получените стопански резултати от редица ТКЗС показваха по безспорен начин необходимостта от редовното отчитане на вътрешно-стопанската сметка във фермите, зеленчуковите, полеводните и комплексни бригади. Ежемесечното отчитане на вътрешно-стопанските сметки, редовната проверка и икономическият анализ на дейността на производствените единици съдействава за производствените и бригадните съвети, на стопанските и партийните ръководства да бележат по-ефективни мерки за повишаване рентабилността на отраслите.

От друга страна, редовното и цялостно отчитане пред производствените, съдейства да се измества административното и да се ръководи чрез икономическите способи. За ТКЗС и ДЗС тя придобива още по-голямо значение, като метод за по-нататъшно разгръщане на самостоятелната на кооператорите, за все по-цялостно закриване на резервите и получаване на повече чиста продукция.

Тази година при планиране на производствената дейност по-правилно се приложиха основните принципи на изграждане на вътрешно-стопанските сметки. Разработените технологически карти и вътрешно-стопански сметки бяха задълбочено обсъдени на събранията в бригадите и фермите. Преди и по време на приемането на формата на организацията и заплащането на труда, общинските партийни комитети, първичните организации и стопанските ръководства проведоха широка разъяснителна работа сред кооператорите. Управителните съвети и специалистите помогнаха плано-икономическите служби за правилно предвиждане на приходите и разходите, договорената продукция, базата за премиране и т. н. Сравнително по-напред се извършва онагледяване на плана, стопанските сметки и обещанията за изпълнението на плана. Но работата не се ограничава само с планирането, Редовното отчитане на резултатите и анализирание на вътрешно-стопанската сметка е от голямо значение. Това трябва да става всеки месец, първо в животновъдните ферми и зеленчуковите бригади, а през втората половина на годината и в полеводните бригади.

В отделните кооперативни и държавни земеделски стопанства, въпреки че се удъл-

жи срокът за отчитане на първото тримесечие, на проведените събрания пред производствените колективи не се извърши конкретно и цялостно отчитане на вътрешно-стопанските сметки. А от изказванията на кооператорите действително проличава нуждата от провеждане на текущи и периодически контрол над приходите, разходите, ФРЗ и т. н. и от страна на специалистите в растениевъдството и животновъдството. Този контрол трябва да се провежда от контролните съвети, бригадите, специалистите, счетоводителите по села и централното счетоводство.

Постигнатите стопански резултати в ТКЗС — Обединение, Поликраище, Моравя, Ресен, Масларево и други през изтеклите години недвусмислено показват практическите резултати от редовното отчитане на вътрешно-стопанските сметки и конкретно взети мерки за изпълнение на производствените финансови планове. Отделките им необходими внимание, управителните съвети и окръжните партийни комитети по-успешно ги използват за постигане на по-висока рентабилност на отраслите и системно повишаване на трудовото възнаграждение на кооператорите.

За успешното отчитане на стопанските сметки съдейства и за в бъдеще по-близката и по-добре координирана работа между счетоводствата, плано-икономическите служби, контролните съвети и по-системната помощ на Управлението „Земеделие“. Само чрез редовната цялостна информация, получавана от вътрешно-стопанските сметки, ще се държат в течение на стопанските резултати ръководители и производственици, взетите мерки и решения ще имат по-голяма конкретност и по-голяма ефективност. Това се налага особено сега, когато се провеждат събранията за отчитане на шестмесечната дейност.

Стефан ХИТЕВ

сътрудник при отдел „Селско стопанство“ в Окръжния комитет на БКП

ВЪПРОСИТЕ за подобряване на материалната база в търговията бяха обсъдени на специален пленум на Окръжния комитет на БКП през 1962 година и на заседание на изпълкома на Окръжния народен съвет, където се дадоха насоки за по-нататъшното развитие на търговията в окръга. За изпълнение на взетите решения се извърши голяма организаторска работа сред търговските работници. Едновременно с това всички общински народни съвети и търговските организации приеха перспективни планове за развитие на търговската мрежа за периода 1963—1980 година.

Във Великотърновски окръг търговските обекти от 1920 през 1959 г. към 30 май т. г., нараснаха на 2209, от които 1275 в търговската мрежа на дребно с 1564 места или на 1000 души се падат по 3.7 обекта. Само за периода 1960—65 година в системата на Окръжния кооперативен съюз бяха построени 86 нови търговски сгради с 72 ресторанта, 28 сладкарници, 117 магазини и 20 летни градини.

Като се анализира състояние то на наличната полезна търговска площ, се установи, че все пак тя в търговията на дребно е недостатъчна. В градовете, според съществуващите нормативи на Министърството на вътрешната търговия, за нормално обслужване на населението в търговската мрежа следва да има магазини за

ТЪРГОВСКАТА МРЕЖА

хляб и хлебни изделия с 51 работни места, а фактически са 36. Подобно е положението и в бакалния и др.

Сериозни пропуски се допускаха при проектирането на новите и преустройството на старите обекти. Не са малко случаите те да нямат складове като новата сладкарница в Лясковец, закупувалня „Дравец“ в Горна Оряховица, магазините под жилищните блокове на ул. „В. Левски“ във Велико Търново и др. Пропуска се поставянето на вентилации на универсалните магазини в Стражица, Сухиндол, Полски Тръмбеш и др.

За правилното изграждане на търговската мрежа, съобразно новите градоустройствени планове в градовете и селата, се изработиха перспективни планове до 1980 година. Предвижда се до 1970 г. брунтата търговска площ във Велико Търново да нарасне с 3200 кв. м и в обществено хранене с 2050 кв. метра. Разпределението на търговската мрежа на базата на териториалния принцип в града се оформя в 5 микрорайона и един общоградски търговски център. В Горна Оряховица търговската площ за същия период ще се увеличи с 2600 кв. м и обществено хранене с 1800 кв. метра. Значително ще нарасне търговската площ и в останалите градове. В кооперативната система през

периода 1966—70 година ще се построят 35 търговски сгради и 43 летни градини.

Въпреки направените подобрения на складовите в търговията на едро, което даде солидна база за по-добро съхранение на стоките, складовата площ на Окръжно търговско предприятие в Горна Оряховица, Павликени и др. все още е незадоволителна и не съответства на стоките фондове. Затова продължават да се държат все още стоки в частни помещения — в Павликени, Горна Оряховица и др. Ето защо се предвижда построяването на 13 нови склада в окръга, от които за конфекция в Павликени, за домашни потреби в Свищов, за мебели и хранителни стоки в Горна Оряховица и др.

Не е решен въпросът със складовата мрежа и в ДСП „Булгарплод“. То още не разполага със спомогателни складове за съхранение и разпределение на зеленчуците и плодовете, каквито има построени в другите окръзи. Това обстоятелство е пречка за вземането на по-големи количества стоки за запас с оглед по-ритмично зареждане на магазините и непрекъснато им поддържане. Освен това ДСП „Булгарплод“ няма възможност да залага за лагеруване ябълки, грозде, картофи, туршии и др. през зимния период, въпреки че пол-

зува наемни помещения, които не са пригодени за целта и се реализират чувствителни бракове от неправилно съхранение на стоките.

Най-загрозено е положение то със складовите на ОТП „Топливо“. Наличните са неподходящи и не са създадени добри условия за правилното съхранение на отоплителните материали. Засега ОТП „Топливо“ разполага с 4300 кв. м площ за отоплителни материали и 2250 кв. м за строителни материали, които са недостатъчни. Напълно устроена е складовата площ в град Свищов, която ще задоволява нуждите на града до 1980 г., а в Горна Оряховица сега се строи складова база с железопътен клон, в която ще се въведе механизизирано разтоварване и натоварване на вгълнати.

Така, както са разработени перспективните планове и мероприятията за развитието на търговската мрежа, при по-голяма настоятелност от страна на общинските народни съвети и ръководствата на търговските организации, в окръга ни ще може да се развие търговска база, която вече да отговаря на непрекъснато растящите потребности.

Иван ЧЕРВЕНКОВ

от отдел „Търговия и изкупуване“ при Окръжния народен съвет

РЕВНОСТНИ БИЛКАРИ

През миналата година свищовските билкари предалаха 14.5 тона сушени билки: стръкове и листа от глухар, маточина, подбел, лайка, липов цвят, медицински синап и др. По примера на град Елена и в Свищовския край се правят опити за култивиране на някои билки като дилантата. Най-ревностни билкари са пенсионерите Георги Борисов, Йордан Пеев, Илия Ламбев и Минко Киров, всеки от които за сезон изкарва от билки като допълнителен доход от двеста до триста лева. А като колективни доставчици на билки, първенци са пионерите от основното училище „Тодор Миланович“, които всяка година предават суровина за над 1000 лева. Тази година, до преди няколко дни, пионерите бяха предали 350 кг лайка.

Н. Милчев

Славата сега изгрива

В ЕДНА пожълтяла от времето книга — някакъв справочник с кратки данни за историята и поименичен поглед, трябва да се Беброво между другото и следното:

... През 1907 година бебровени създали млекопреработна. Там правели хубавото деликатесно сирене „Империял“, което някоя предприемчиви търговци продавали чак в София.

По-рано, като минавах край бялата постройка, недалеч от центъра на селото, винаги си спомнях тези похвални слова.

И си мислех с укор към нас, потомците: „Нима се свършиха майсторите сиренари в този край, та залезе и тази скромна слава на Беброво?“

Щях да си отстана с тези мисли, ако един ден не бяха привлекли вниманието ми двама младежи, които заваряваха някакви кутини с красиви етикети.

Но преди да приближа, се стъпиха, Русокошият изгрява по нечий адрес и с отсрачеще захвърли полянка.

— И това ми било инструмент! — бяха следващите му гневни думи. — Аз мотика ли клепа или фина работа изпълнявам?!

Другият, той пък червенорос, без да откъсва поглед от заниманието си, допълни:

— Домакинът заслужава да му се скараме. Представи си, че всичко е в ред, а само заради нашите заварки кажат „ресто“. Ще умира от срам.

Забелязали непознат човек, замълчаха. За подробности отговориха нямало време — пот сребрееше по челата им.

— Бай Стойко, майсторът, може да разкаже много неща: Той двадесет години се труди по занаята. Ние сме твои помощни персонал.

— Пък и той има повече време — допълни другият дяволито — щом е майстор-сиренар и приема на мялката.

На площадката две жени смаяно сръчно мият гюмбетите, един шофьор, който е докарал мялката от фермите на ДЗС, се стига за път, достатъчно проверена документите. . . Всеки от тези хора си има своя професионална гри-

жа. Но само по една. А едрият, около 45-годишен мъж, усамотен сред многобройните цедила, спрял върху тях с една на селищата, прочетох да се грижи за всичко — майката, мялката, хигиената, отчестността, бързо да се работи. . . Изглежда, че обича професията си, щом двадесет години вече създава за хората вкусотия на трапеза. . .

Здрависва се с теб, а пък казва някому:

— Млякото! Бързо! . . .

За себе си смее да каже само, че в Беброво работи от 5 години. Но за другите не скъпи похвалите:

— Иван Гавазов е най-старият. Отлично работи. От него ще стане майстор. Панка Кенарова и Пенка Стойкова също се трудят добре. Колкото за ония момичи долу, заварчиците, мога да кажа само хубаво. По 120 тенкици дневно заваряват и то майсторски. . .

Наложи се да работи нещо бързо, та разговарят свърши до тук. Но и това беше достатъчно. Останалото щях да науча от съответното място.

Сега вече си мисля, че ако пак се издава справочник като едновременно или се пише във вестника за неголямото млекопреработващо предприятие в Беброво, текстът трябва да бъде такъв:

„Млекопреработна преработва годишно над 400 тона мляко. Произвежда се овче и краве сирене за износ в Гърция и Италия. Не е получена нито една рекламация. През 1960 г. предприятието е било между първите в окръга, а през 1965 година на второ място. На 17 май 1966 г. на отвореници Стойко Кенарова, който е носител на паспорта на трудова слава, бе дадено високо звание: „Най-добър майстор-сиренар в окръга“. За служба за добрия прием на продукцията, в чужбина имат и Петър Чернев, и Никола Николов. Те извършват заварките висококачествено, защото съзнават, че и по тяхната работа в чужбина ще съдят за възможностите на нашата хранителна промишленост.“

Не, не е залязала славата на Бебровските сиренари! Тя сега изгрива!

Н. ПЕТРОВ

Изпълниха годишния план

Потребителната кооперация „Изгрев“ в с. Овча могила тази година има план да изкупи 600 хиляди яйца от личните стопанства на кооператорите. Контролната цифра бе достигната още в края на полугодия, като до 8 юли кооперацията изкупи 631 260 яйца. Начело е закупилчик Ценко Тодоров, събрал 205 060 яйца. Добри успехи имат също така яйцесъбирачите Борис Недялков и Илия Петков.

В чест на Деветия партиен конгрес годишният план за изкупуването на яйцата ще бъде далече преизпълнен.

П. Панчев

Моравските градинари предадоха 26 тона домати за износ

Това лято градинарите от ТКЗС в с. Моравя, наред с другите зеленчуци, отглеждат и 123 декара ранни домати. Много труд положиха те за хрежките стебълца.

Бригадата на опитния градинар Димитър Макавеев през студената зима се труди край парниците, полива, тори, пикира, а рано напролет изнесе хубавия и закален разсад на полето.

Сега избуялите стебла са отрупани с домати. Повече от 15 дни градинарите бе-

рат за износ. Отново под дъглата стряха насядаха речките Йорданка Панкова, Венета Венкова, Нела Димитрова, Елена Матеева и други. Неусетно, една след друга, етикераните пайги се изпълват с едри домати за Съветския съюз. Бързоростите жени имат опит от други години и работата им спори. Досега са изпратени за граница 26 тона домати. Всички са уверени, че планът от 200 тона ще бъде успешно изпълнен.

Тодор Петров

ГРАДУШКИТЕ В БЪЛГАРИЯ

в равнинните околии на Северна България — Белослатина, Плевенско, Ловешко и около Сакар планина. В селищата на Сакар планина и в Крумовградско от падналата градушка на 11 май т. г. бяха унищожени културите от 60 до 90 на сто. Само за 7 селища в Свиленградски район са унищожени площи с есенници, тютюн, памук, зеленчуци и др. култури, общо възлизащи близо на 2000 000 лева. Разбита се, там веднага са взети ефикасни мерки — засаден е нов тютюнев разсад, получен от съседни незасегнати селища, а също са засети и допълнителни култури, с което средствата за заплащане труда на кооператорите отново са осигурени.

Обикновено градушката пада от големите грьмотевични кумулониimbusови облаци. Този ден — 11 май, те бяха разположени по студения фронт на една обширна депресия, с център Румъния и обхващаща почти целия Балкански полуостров. Депресията бе добре изразена както в приземната Синоптична карта, така и във високите карти — за 1500 и 3000 м височина. До голяма височина въздухът преди фронта бе влажнотопливен и благодарение само на това, че студения фронт настъпи в Западна и Централна Бълга-

рия, още през нощта и рано сутринта на 11 май, когато няма конвенция, фронтът премина по-голяма част от страната, без да причини градобитнина. Обаче, в най-югоизточните райони от страната, фронтът пристигна късно след обед, днешното силно прегряване стана причина за образуване на мощни грьмотевични облаци с горна граница 10—12 000 метра, където температурите са много ниски. Така от обедния радиосондаж в Кърджали е видно, че докато при земята, на сянка, температурата е над 25 градуса, то на същите — над 35 градуса, то над 3000 м тя е вече под нулата — 4 градуса, на 7000 м — 33 и на 12 000 — 54 градуса. В тези височини с отрицателни температури чрез субимация се зареждат ледените кристалчета и сутринта зрънца, които са ядра на градовите зръна, а мощните възходящи потоци до 10—20 м/сек в предната част на грьмотевичните облаци с преизстудени пари в тях създават необходимите много благоприятни условия за бързото нарастване на градовите зръна. В Крумовград е имало зръна 40—50 грама едното. Там градушката започна в 21 часа, т. е. тогава, когато наелрелите градови зръна преоделят и без това отслабна-

Снимка: Ив. ВОДЕНИЧАРОВ

на слънцето, през тази и следващите 1—2 години, се очаква засилване и на грьмотевичната дейтелност у нас и увеличаване случаите с градобитнина.

Какво може да се направя у нас при такива случаи? Преди бурята, засега още почти нищо, освен да се приберат или покрият с рогози парниковите рамки и да се отворят прозорците, за да не се чулят стъклата от летящите странично градови зръна, но в следващите 2—3 дни след бурята, докато е още влажно, бързо да се прибере останалата година култура, да се преоре и презасее с подложни култури, специфични за всеки район, още повече че сега е още рано, че следващите месеци август и октомври се очакват топли, че първите есенни слани се очакват едва към средата на ноември, та и по-късно, което е достатъчно време засетите култури да се развият, узреят и възнаградят за положения труд. Това е заложително и от обстоятелството, че периодът на спокойното слънце (1964 и 1965 г.) преминава и тази година вече се забелязва отжово неговото активизиране. Така на 20 май, по време на затъмнението, се наблюдаваха новопоявилите се 2 групи петна по него, а заедно с активизиране

Това са първите крачки, но те ясно показват, че човекът на комунистическото общество ще стане господар и на времето.

Христо ПЕТРОВ

ст. метеоролог при ХМС — Пловдив

Много е хубаво човек да бъде няколко дена в старопрестолния град Велико Търново. В това се уверихме не от давна, когато бихме останали много доволни от внимателното и учтиво отношение на служителите от клон ДАП във Велико Търново Стефана Д. Тодорова, кондукторка, и Богдан Е. Иванов,

СЪРДЕЧНА БЛАГОДАРНОСТ

водач на кола 44-16. Тези великотърновски транспортни работници, въпреки че работното им време беше минало, на драго сърце ни превозиха от Първа гимназия до гарата.

Ние, групата екскурзанти

от село Бабино, Кюстендилски окръг, изказваме най-сърдечна благодарност на споменатите служители от клон ДАП във Велико Търново

За групата: Ст. Л. Николов

учител

в. „БОРБА“

Стр. 3, бр. 84, 14, VII. 1966 г.

ВЕЛИКО ТЪРНОВО --- ИЗВОР НА ВДЪХНОВЕНИЕ

ВЕЛИКОТЪРНОВСКИ НОЩИ

ОТ ОНИЯ ВРЕМЕНА
датира допирът ни до сложните гънки на сърцето, времената на някогашната руска песен, която ни откриваше непробуден до тогава пътища към неговите сложни тайни.

О, тая песен, която проникваше в най-самотните улички, изпълваше със страстен зов майските нощи в Света гора!

Едва ли има друг град в България, чиято рамка, гравирана в школата на дълги изпитания и благородни борби, да подхожда тъй естествено на многоцветната и романтична, да задълбочава тъй затрогващо вътрешния й смисъл.

Някога...
Градът мълчи със затаено сърце. Младите не спят. На всеки отворен прозорец една душа блунава, заплена от моравата синева на Света гора, която, посребрена, започва да се вълнува и трепти.

Копнеж по нещо необикновено изтръгва въздишка от гърдите. На плещите изникват крила и няма сърдечни гълъбини, няма трънлив път, няма крепост, няма звезда, които в такива нощи да изглеждат неизбродими, непревземаеми. Великотърновци са тъй своеобразни. И най-обикновените са необикновени. Минали през страсти, опасни боеве с пращи, превземали височини с безстрашието на историческите герои, изследвали най-вероломните копки на Янтра, опознали дълбокния смисъл на другарството, гуркали се в люлюковия аромат на априлските зори, те са податливи за възвишените чувства, героични пориви.

И когато...
Но нека ви обясня:
В околните на Света гора има едно закръглено място, наименовано Боруня. То представлява естествена сцена, която по някакво трумване на природата е била издигната срещу амфитеатъра на града така, че зовът на търсещите души да може да стигне до всички уши.

Тук, в посребрената, мо-

рава нощ, се очертава самотна сянка на човек и дълбок, наситен бас запява руска песен, песен за страданията, гнета, търсенията, мечтите, горестите на руския човек, който тихо скърби, зове или напруга мишии да счупи оковите си.

Велика е властта на тоя глас. Той преброява разстоянията с бързината на светкавичния миг, прелетява, като по магия, планини, долини, морета, стига до снежните сибирски полета и, отнесен на крилата му, вие заставата на една крачка от далечния страдалец, чувате как бие сърцето му, покусени немеее пред скрътта в очите му.

Волга, бурлаците, руската хика, коларят, заточеникът с неговите окови, руската степ, трояните с вихрените коне, затворническата килия на пленника, който не ще види изгрева на слънцето, се открояват пред очите ви, като Ваноговски озвучени платна и кърват в нощта...

Сцената е опустяла. Стълбите на самотния певец отекват по калдъръмените улици, над които на места бди умореното око на газен фенер. Една по една причудливите къщи мечтателно притварят клепки. Идва ред на друг концерт, концерта на славеите.

И на тия вдъхновени певци градът въздъствува чудотворно с приютливите си храсталаци в подножието на Света гора и Трапезица, с цветистите си къщи, със самовилската зеленина на горските циками, ароматните нощи, обветрени от Арбанашкия повет, ромола на скитнищата Янтра. Стратната им молба да изживеят с красотата краткия си живот хвърля ефирен мост над необятността, която ни дели от звездните пространства.

Особени, неизразимо обогатени часове. Под някой прозорец закъснял голоброд рицар възпява възлюбена-

та си, която не ще се покаже, не ще му хвърли цветенце. Само плавните й редове, написани с червено мастило, в която препинавателният знак удивителна излава изблиците на сърцето, ще възнаградят може би огорчения въздъхател. Може би. Ние сме във времена на дълбоко затаените чувства, на тия деликатни вибрации, които някога насочава ръката на родната Татяна.

Я вам пишу
Что же больше?
Что я могу еще сказать?
Теперь я знаю
В вашей воле
Меня презрением наказать,
...

Извън града, младеж с развяна вратовръзка, с протрити лакти и дълги коси броди по севлиевското шосе. Син на своето време, тоя горд интелектуалец със събрани веди и за сериозната душевност. Поглъща на Пушкина и Лермонтова, тоя намира, че бунтарите против пращното еснафство трябва във всичко да се отличават от синовете на привилегированата класа, които стринат косите си и носят прилични костюми...

Превалия полунощ. Захладява. Градът се е унесъл в сън. Необяснима тъга обзема момчето. То дига очи към небето. Звездите са оредели. Ето я вечерницата, тая небесна самотница, загрижена за залутания пътник, на когото свети в нощта. Чисти, младежки съдзи овлажняват очите. Сега по етът, който проникна до най-неизследваните гълъбини на руската душа, ще дойде от далечината на годините и мълком ще застане до своя малък брат. Момчето запява:

Выхожу один я на дорогу
Сквозь туман кремнистый путь блестит;
Ночь тиха. Пустыня внемлет
Богу,
И звезда с звездою говоритъ...

В небесах торжественно и чудно!
Спит земля в сиянье голубом...
Что же мне так больно и так трудно?
Жду ль чего? Желая ли о чем?

Така беше.
В самотата, изоставеността, мъчителните дирения, копнените и разочарованията, руският неизвештен певец, руският поет братски тръгваше с нас и по-топла от всякога беше неговата длан през майските нощи, когато и земата, и небето зоват младите сърца с магнетична, космическа притегателност.

Юлия КАЗАСКА

Харалампий Харалампиев

Старопрестолни МОТИВИ

Царете отцаруваха отдавна.
Камбаните умряха на Трапезица.
И само по разлуканите камъни,
и само в зеленялите юдове
живеят караули на времето
и пазят от звънтежа на подковите...

Нащърбеният лунен щит е паднал,
да се кали в очите на реката.
Ей, алени звезди, не стойте горе!
Прибирайте се в облачните пазви!
На българите мечове им трябват...
Ще ви обурят и с горещи клещи
под чуковете яки ще ви сложат.

Царете отцаруваха... Земята
затрупа е старите им кости.
И върху тях болярските потомци,
забравили за злато и кланета,
като тополки ветрово се кършат
— родени само българи да раждат!

* Стихотворението е изпратено специално за в. "Борба". Хонорара авторът дава за фонда "Развитие на Велико Търново".

—ВЕЛИКО ТЪРНОВО— НЕСТОР ИВАНОВ

Среща с прекрасното песенно изкуство

Вълшебен глас! Великолепен концерт! Може един, трети, но ние го погребваме на полска земя. Той заедно с нас я чистеше от фашисти... Въздишка! — Войната е страшна работа. Но другар за другаря е готов да загине. Никога в друго време няма да видиш толкова прекрасни неща в хората.

И ето сега Зубов беше длъжен да отстрани от операцията Ярослав Чижевски — безстрашен и беззаветно храбър. И когато неговите другари ще се бият с коноя, Ярослав ще се занимава със съвсем мирна работа. Той трябва да открие някоя от членовете на оная полска патристична група, в която е проникнал провокаторът Душкевич, и да им предаде добрите от Байс документи. А когато те се запознаят с тези разобличаващи предатели документи, следва да ги убеди, че нападението над Хенрих Шварцкопф е скъпото от немското контраразузнаване, на което е нужен повод за из-

ка Борова.
Това наистина бе един чудесен концерт, една среща с прекрасното песенно изкуство.

Душкевич поляци.
Съдбата на Байс и Хенрих зависеше сега от това, доколко уелешно Чижевски ще изпълни заданото. Но Йоан не смяташе за необходимо да му казва това. Напълно достатъчно е Чижевски да се ръководи в своите действия от съзнанието, че сръването на заданото ще постави под заплаха живота на много поляци.

Не предупреди, защото, макар Зубов и да разбира, че Йоан няма право да участва в бойните операции, все пак усмивка на превъзходство премина по лицето му, когато той, изслушвайки указанията за заданото на Чижевски, забеляза:

— Е, ясно: ти се занимаваш с нещо като висша математика, а нашата работа е проста, като две и две.

Не го предупреди и за това — да не създава излишни грижи на Зубов.

Имаше и още една причина. Такова предупреждение би прозвучало като някакво оправдание на Йоан.

Йоан си блъскаше главата, директно начин, как да се измъкне от необикновено сложното положение, в което попадна. А не може ли да опита да убеди Хенрих да не излиза от стаята си в хотела? Не, сега това ще бъде трудно при това душевно състояние на Хенрих. Той по-скоро ще предпочете компанията, с която дойде тук за ревизията на „шаба Вали“.

Да изплати Дитрих и да го застави да отмени покушението също не можеше: това би означавало да предаде на контраразузнаването провокираните от

Спорт • Спорт • Спорт

Нужна е по-задълбочена подготовка

Отшумя и последният съдийски сигнал, който оповести края на най-голямата баскетболна проява за годината сред нашата младеж — V юбилеен фестивал на младия баскетболист, състоял се в Плевен от 2 до 9 т. м.

Във фестивала взеха участие по десет отбора от всяка въз-

растова група: пионери, пионери, юноши и девойки.

Въпреки незадоволителната подготовка на отбора ни и лошия шанс, който ни отреди жребият, като ни събра с отбори като „Славия“ (Сф), Плевен, Варна и Силистра в една група, които бяха с еднакъв

апетит за първите места не само в групата, но и в крайното класиране, представителките на Великотърновски окръг показаха висока морално-волева подготовка. Така те запазиха честта на окръга.

След неудачна игра по ред обективни причини, нашият отбор не можеше да се противопостави срещу петорката на Силистра и загуби двубоя (отборът на Силистра зае първо място в крайното класиране). В следващите срещи противници ни бяха отборите на Плевен и Варна. Те завършиха с победи на великотърновци — 61:55 и 28:26.

Последната ни среща в групата бе с отбора на „Славия“ (Сф). При победа нашият състав си осигуряваше участие във финалната четворка. Състезателите ни положиха много усилия. Срещата протече при деловено надмощие. Редовното време завърши наравно — 39:39. През продължението силите на нашите състезатели не достигнаха, а и за пет лични нарушения бе напусната игрищата най-добрата в отбора — Грета Христова. Срещата загубихме при краен резултат 44:49. Отборът ни продължи играта, но в утешителната четворка, за класиране от 5 до 8 място. Той загуби срещу отборите на Старозагорски и Софийски окръг и зае седмо място в крайното класиране.

Н. АТАНАСОВ

инструктор в ОС на ВСФС

„А“ ОКРЪЖНА ФУТБОЛНА ГРУПА

КРАЙНО КЛАСИРАНЕ			КЛАСИРАНЕ ПО СПОРТСМЕНСТВО		
1. ВФС	Свищов	74:25	42	наказ. т.	0
2. Карансе		62:29	38	1. Стражница	0
3. Морава		46:34	33	2. В. черфа	15
4. Ресен		61:51	32	3-4. Патреш	15
5. Вила черва		66:53	31	ВФС — Свищов	15
6. Лелени		42:38	29	5. Първомайски	20
7. Стражница		53:50	29	6-8. Карансе	30
8. Драганово		35:39	28	П. Сеновец	30
9. Патреш		43:52	28	Ресен	30
10. Овча могила		44:43	28	9. Морава	40
11. Златарица		43:58	28	10. Овча могила	40
12. Самоводене		39:47	24	11-12. Лелени	50
13. Първомайски		31:55	24	Драганово	50
14. П. Сеновец		53:83	15	13. Златарица	65
15. Драгомирово		30:67	13	14. Самоводене	95
				15. Драгомирово	215

„Б“ ОКРЪЖНА ФУТБОЛНА ГРУПА

ИЗТОЧНА КРАЙНО КЛАСИРАНЕ			ЗАПАДНА КРАЙНО КЛАСИРАНЕ		
1. Сашево	78:30	40	1. Ореш	63:25	35
2. Металургия	72:30	34	2. Михалци	48:26	32
3. Асеново	62:37	30	3. Водопей	77:55	31
4. Дикуюница	58:42	30	4. Г. Студена	37:45	29
5. Козарево	53:49	28	5. Аленово	56:43	28
6. Върбица	47:44	28	6. Дъскот	46:49	27
7. Беляковец	52:49	27	7. Димча	50:49	25
8. Писарево	51:49	27	8. Б. Сивово	49:48	24
9. Лясковец	45:60	24	9. Масларево	45:49	24
10. Николаево	47:69	21	10. Александрово	47:53	24
11. Камен	32:64	16	11. Козловец	38:53	24
			12. Вардим	55:53	22
			13. Г. Липница	41:64	22

КЛАСИРАНЕ ПО СПОРТСМЕНСТВО			КЛАСИРАНЕ ПО СПОРТСМЕНСТВО		
1. Беляковец	0	наказ. т.	1. Вардим	0	наказ. т.
2. Лясковец	5		2-3. Аленово	10	
3. Върбица	10		Дъскот	10	
4. Николаево	20		4. Димча	15	
5. Дикуюница	25		5-7. Михалци	25	
6. Камен	30		Масларево	25	
7-8. Писарево	35		Г. Липница	25	
Козарево	35		8. Г. Студена	30	
9. Асеново	45		9. Ореш	40	
10. Сашево	50		10-11. Козловец	45	
11. Металургия	85		Александрово	45	
			12-13. Водопей	50	
			Б. Сивово	50	

Малки обяви

Продавам леки коли: „Шевроле“ и „Волга“. Продавам лека кола: „Шевроле“ и „Волга“. Продавам лека кола: „Шевроле“ и „Волга“. Продавам лека кола: „Шевроле“ и „Волга“.

Научноизследователски технологически институт КАЗАНЛЪК

Има вакантни длъжности за:

радиотехници 2;
научни сътрудници — слаби токове 2.

На кандидатите се осигурява квартира.

За справки телефон: 18-80.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — В. Търново ул. „В. Левски“ № 11. ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор 24-58; Зам. гл. редактор 25-26; отдел „Партиен живот и пропаганда“ и „Низов печат и дописници“ 25-27; отдел „Селскостопански“ и „Култура бит, хумор и сатира“ 23-08; отдел „Икономически“ 31-25; Счетоводство 63-79; канцелария и фотосътрудник 24-59; коректори и дежурен редактор 33-79.

Ф. П. П. „Димитър Найденов“ — Велико Търново

153)

Против очакванията Ярослав, като изслуша покorno Зубов, каза почително:

— Пан лейтенант, моля за проща, но аз искам да се представя пред вас от най-добрата си страна. — И добави едва чуто: — Аз не съм комунист, като вас, но всичко може да се случи!

За Зубов това признание на Чижевски значеше много. В първите месеци Ярослав безпречно изпълняваше всички запове и задачи, но в разговорите с него неприязнено и настойчиво напомняше за ония гонения, на които полският народ е бил подложен в епохата на руското самодържавие.

Обаче Зубов покори Ярослав с това, че със същата ненавист и с не по-малка осведоменост поддържаше неговите думи.

— Всичко това е правилно, — казваше той. — А шом е правилно, значи, правилно е, че ние извършихме Октомврийската революция, че установихме съветска власт. И вие би следвало да направите така. И тогава от самото начало бихме били заедно. Както, например, сега сме с тебе. Това е Николай втои — кой е той? Руски император, цар полски и прочие. Ние собственоръчно го ликвидирахме, а ти искаш сметка за него от мене, когато ние от него потърсихме

роман от съветския писател
Вадим Кожевников

сметка за вас. Приключихме баласа на старата история — и на това сложна точка. — Добави: — В гимназията ли учи история?

Ярослав кимна.

— Представям си, що за ученици сте имали. Такива биха могли да ви отпечатат и в Берлин. — отбеляза тъжно Зубов.

— Но това е отрова. Прекръшваха врата на народа, за да не гледа напред, а назад.

— Да, — съгласи се Ярослав. — А нали сме една кръв — славяни.

— Разбира се, приятно е, че сме близки, — замислено произнесе Зубов. — Но само на тази платформа далече няма да отидеш. — Посвещава: — Ти забележи, защо в нашата група туква интернационал се събра, даже двама немци има. Интересно е, защо са тръгнали с нас, нали?

— Антифашисти ли са? — запита Ярослав.

— Съществена добавичка, — усмивка се Зубов, — комуни-

сти. — Напомни: — Имаше още един, трети, но ние го погребваме на полска земя. Той заедно с нас я чистеше от фашисти. — Въздишка! — Войната е страшна работа. Но другар за другаря е готов да загине. Никога в друго време няма да видиш толкова прекрасни неща в хората.

И ето сега Зубов беше длъжен да отстрани от операцията Ярослав Чижевски — безстрашен и беззаветно храбър. И когато неговите другари ще се бият с коноя, Ярослав ще се занимава със съвсем мирна работа. Той трябва да открие някоя от членовете на оная полска патристична група, в която е проникнал провокаторът Душкевич, и да им предаде добрите от Байс документи. А когато те се запознаят с тези разобличаващи предатели документи, следва да ги убеди, че нападението над Хенрих Шварцкопф е скъпото от немското контраразузнаване, на което е нужен повод за из-